

“मीठे बच्चे- बेहदको छात्रवृत्ति लिनको लागि अभ्यास गर- एक बाबा सिवाय अरू कोही याद नआओस् ।”

प्रश्न:- बाबाको बनेपछि पनि खुशी रहँदैन भने त्यसको कारण के हो ?

उत्तर:- १. बुद्धिमा पूरा ज्ञान रहँदैन । २. बाबालाई यथार्थ रीतिबाट याद गर्दैन । याद नगर्ने हुनाले मायाले धोका दिन्छ, त्यसैले खुशी रहँदैन । तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा नशा रहोस्- बाबाले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ, अनि सदा उल्लास र खुशी रहनेछ । बाबाको जुन वर्सा छ- पवित्रता, सुख, शान्ति यसैमा सम्पूर्ण बन्यौ भने खुशी रहनेछ ।

ओम् शान्ति । ओम् शान्तिको अर्थ त प्यारा बच्चाहरूलाई राम्ररी थाहा छ- म आत्मा, यो मेरो शरीर । यो कुरा राम्ररी याद गर । भगवान् अर्थात् आत्माहरूका पिताले हामीलाई पढाउनुहुन्छ । यस्तो कहिल्यै सुनेका छौ ? उनीहरूले त सम्झन्छन् कृष्णले पढाउँछन्, तर उनको त नाम-रूप छ नि । यो पढाउनेवाला त हुनुहुन्छ निराकार बाबा । आत्माले सुन्छ र परमात्माले सुनाउनुहुन्छ । यो नयाँ कुरा भयो नि । विनाश त हुनु नै छ । एउटा हुन्छ विनाशकाले विपरीत बुद्धि, अर्को हुन्छ विनाशकाले प्रीत बुद्धि । पहिले तिमीले पनि भन्थ्यौ- ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्छ, पत्थरमा पनि हुनुहुन्छ । यी सबै कुराहरूलाई राम्ररी सम्झाउनु छ । यो त सम्झाइएको छ- आत्मा अविनाशी हो, शरीर विनाशी हो । आत्मा कहिल्यै घट्ने-बढ्ने हुँदैन । त्यो आत्मा यति सानो हुन्छ, त्यति सानो आत्माले नै ८४ जन्म लिएर सारा अभिनय गर्छ । आत्माले शरीरलाई चलाउँछ । सर्वोच्च बाबाले पढाउनुहुन्छ भने अवश्य पद पनि उच्च प्राप्त हुनेछ । आत्माले नै पढेर पद प्राप्त गर्छ । आत्मालाई कसैले देख्दैन । धेरै कोशिश गर्छन्- हेरौ आत्मा कसरी आउँछ, कहाँबाट निस्कन्छ ? तर थाहा हुँदैन । कसैले केही देखे भने पनि बुझ्न सक्दैनन् । यो त तिमीले बुझ्दछौ, आत्माले नै शरीरमा निवास गर्छ । आत्मा अलग हो, जीव अलग हो । आत्मा सानो-ठूलो हुँदैन । जीव सानोबाट ठूलो हुन्छ । आत्मा नै पतित र पावन बन्छ । आत्माले नै बाबालाई बोलाउँछ- हे पतित आत्मालाई पावन बनाउनेवाला बाबा आउनुहोस् । यो पनि सम्झाइएको छ- सबै आत्माहरू हुन् पत्नी (ब्राइड-सीता) र उहाँ हुनुहुन्छ राम, एक पति (ब्राइडगुम) । उनीहरूले फेरि सबैलाई पति (ब्राइडगुम) भनिदिन्छन् । अब पति सबैमा प्रवेश गर्नु यो त हुन सक्दैन । बुद्धिमा यो उल्टो ज्ञान भएका हुनाले तल गिर्दै आएका हुन् किनकि बाबाको धेरै ग्लानि गर्छन्, पाप गर्छन्, बदनाम (डिफेम) गर्छन् । बाबाको अत्यन्तै धेरै निन्दा गरेका छन् । बच्चाहरूले कहाँ पिताको निन्दा गर्छन् र ! तर आजकल रिसाए भने पितालाई पनि गाली गर्न थाल्छन् । यहाँ त हुनुहुन्छ बेहदका बाबा । आत्माले नै बेहदका बाबाको बदनामी गर्छ- बाबा, हजुर कछुवा-माछा अवतार हुनुहुन्छ । कृष्णको ग्लानि गरेका छन्- रानीहरूलाई भगाए, यो गरे, नौनी चोरे । तर नौनी आदि चोर्ने उनलाई के को आवश्यक पन्यो । कति तमोप्रधान बुद्धि बनेका छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- म आएर तिमीलाई पावन बनाउने धेरै सहज युक्ति बताउँछु । बाबा नै पतित-पावन सर्वशक्तिमान् अधिकारी (अथोरिटी) हुनुहुन्छ । जसरी साधु-सन्त आदि जो पनि छन्, उनीहरूलाई शास्त्रहरूका ज्ञाता (अथोरिटी) भन्छन् । शंकराचार्यलाई पनि वेद-शास्त्र आदिका ज्ञाता भन्छन्, उनको कति आडम्बर हुन्छ । शिवाचार्यको त कुनै आडम्बर हुँदैन, उहाँका साथ कुनै पल्टन छैन । उहाँले त बसेर सबै वेद-शास्त्रहरूको सार सुनाउनुहुन्छ । यदि शिवबाबाले आडम्बर देखाउने भए पहिला यिनको (ब्रह्माको) पनि आडम्बर हुनुपर्छ । तर हुँदैन । बाबा भन्नुहुन्छ- म त तिमी बच्चाहरूको सेवक हुँ । बाबा यिनमा प्रवेश गरेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, तिमीहरू पतित बनेका छौ । तिमी पावन बनेर फेरि ८४ जन्म पछि पतित बनेका हो । यिनैको इतिहास-भूगोल फेरि दोहोरिन्छ । यिनले नै ८४ जन्म भोगेका छन् । फेरि उहाँले नै सतोप्रधान बन्ने युक्ति बताउनुहुन्छ । बाबा नै सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ । ब्रह्माद्वारा सबै वेद-शास्त्रहरूको सार सम्झाउनुहुन्छ । चित्रमा ब्रह्मालाई शास्त्र लिएको देखाउँछन् । तर वास्तवमा शास्त्र आदिको कुरा हुँदै होइन । न बाबासँग शास्त्र छन्, न यिनीसँग, न तिमीहरूसँग शास्त्र छन् । उहाँले त तिमीलाई नित्य नयाँ-नयाँ कुरा सुनाउनुहुन्छ । यो त जानेका छौ- सबै शास्त्रहरू भक्तिमार्गका हुन् । मैले कहाँ शास्त्र सुनाउँछु र ! मैले त तिमीलाई मुखबाट सुनाउँछु । तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु । फेरि त्यसको नाम भक्तिमार्गमा गीता राखिदिएका छन् । मसँग वा तिमीसँग

कुनै गीता आदि छन् र ? यो त पढाइ हो । पढाइमा अध्याय, श्लोक आदि कहाँ हुन्छन् ! मैले तिमी बच्चाहरूलाई पढाउँछु, हुबहु कल्प-कल्प यसरी नै पढाइरहन्छु । कति सहज कुरा सम्झाउँछु— आफूलाई आत्मा सम्झ । यो शरीर त माटो हुन्छ । आत्मा अविनाशी छ, शरीर त घरी-घरी जलिरहन्छ । आत्माले एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छ ।

बाबा भन्नुहुन्छ— म त एकै पटक आउँछु । शिवरात्रि पनि मनाउँछन् । वास्तवमा हुनुपर्ने हो शिव जयन्ती । तर जयन्ती भन्नाले माताको गर्भबाट जन्मेको हुन्छ, त्यसैले शिवरात्रि भनिदिन्छन् । द्वापर-कलियुगको रात्रिमा मलाई खोज्छन् । सर्वव्यापी हुनुहुन्छ भन्छन् । आफैमा भए फेरि धक्का किन खान्छन् ! जसरी एकदमै देवताबाट आसुरी सम्प्रदायका बन्छौ । देवताहरूले कहिल्यै मदिरा पिउँछन् र ? तिनै आत्माहरू गिरेपछि फेरि मदिरा पिउन थाल्छन् । बाबाले भन्नुहुन्छ— अब यो पुरानो दुनियाँको विनाश हुनु नै छ । पुरानो दुनियाँमा अनेक धर्म छन्, नयाँ दुनियाँमा एक धर्म हुन्छ । एकबाट अनेक धर्म भएका छन् र फेरि अवश्य पनि एक हुनेछ । मनुष्यले त भनिदिन्छन्— कलियुगको अझै ४० हजार वर्ष बाँकी छ, यसलाई भनिन्छ घोर अन्धकार । ज्ञान सूर्य प्रगटा, अज्ञान अन्धेर विनाश । मनुष्यहरूमा धेरै अज्ञान छ । बाबा ज्ञान सूर्य, ज्ञान सागर आउनुहुन्छ अनि तिम्रो भक्तिमार्गको अज्ञान हट्छ । तिमी बाबालाई याद गर्दा-गर्दा पवित्र बन्छौ, विकार (खाद) निस्कन्छ । यो हो योग अग्नि । काम अग्निले कालो बनाइदिन्छ । योग अग्नि अर्थात् शिवबाबाको यादले गोरो बनाउँछ । कृष्णको नाम पनि राखेका छन्— श्याम सुन्दर । तर अर्थ कहाँ बुझ्छन् र । बाबा आएर अर्थ सम्झाउनुहुन्छ । पहिले सत्ययुगमा कति सुन्दर हुन्छन् । आत्मा पवित्र सुन्दर भएपछि शरीर पनि पवित्र सुन्दर लिन्छ । त्यहाँ कति धन-दौलत र सबै कुरा नयाँ हुन्छ । नयाँ धर्ती फेरि पुरानो हुन्छ । अब यो पुरानो दुनियाँको विनाश अवश्य पनि हुने नै छ । खुब तयारी भइरहेको छ । भारतवासीहरूले त्यति बुझ्दैनन्, जति उनीहरूले हामीले आफ्नै कुलको विनाश गरिरहेका छौं भन्ने सम्झन्छन् । कोही प्रेरक छ । विज्ञानद्वारा हामीले आफ्नै विनाश ल्याउँछौं । यो पनि सम्झन्छन् क्राइस्ट भन्दा ३ हजार वर्ष पहिला स्वर्ग (प्याराडाइज) थियो । यी देवी-देवताहरू (गड-गडेज)को राज्य थियो । भारत नै प्राचीन हो । यस राजयोगबाट लक्ष्मी-नारायण यस्ता बनेका थिए । त्यो राजयोग फेरि बाबाले नै सिकाउन सक्नुहुन्छ । संन्यासीले सिकाउन सक्दैनन् । आजकल कति ठगी हुन थालेको छ । बाहिर गएर भन्छन्— हामीले भारतको प्राचीन योग सिकाउँछौं । फेरि भन्छन् अण्डा खाऊ, मदिरा आदि पिए हुन्छ, जे पनि गर । अब उनीहरूले कसरी राजयोग सिकाउन सक्छन् । मनुष्यलाई देवता कसरी बनाउनेछन् । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— आत्मा कति उच्च छ फेरि पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बन्छ । अब तिमीले फेरि स्वर्गको स्थापना गरिरहेका छौ । त्यहाँ अर्को कुनै धर्म हुँदैन । अब बाबाले भन्नुहुन्छ— नर्कको विनाश त अवश्य पनि हुने नै छ । यहाँसम्म जो आएका छन् उनीहरू फेरि स्वर्गमा अवश्य आउनेछन् । शिवबाबाको थोरै मात्र ज्ञान सुने भने पनि स्वर्गमा अवश्य जानेछन् । फेरि जति पढ्छन्, बाबालाई याद गर्छन् त्यति उच्च पद पाउनेछन् । विनाश काल त अहिले सबैका लागि हो । विनाश कालमा जो प्रीत बुद्धि हुन्छन्, बाबा सिवाय अरू कसैको याद गर्दैनन्, उनीहरूले नै उच्च पद पाउँछन् । यसैलाई भनिन्छ बेहदको छात्रवृत्ति, यसमा त रेस गर्नु पर्छ । यो हो ईश्वरीय चिट्ठा । एकातिर याद, अर्को दैवी गुण धारण गर्नु छ र राजा-रानी बन्नु छ, प्रजा पनि बनाउनु छ । कसैले धेरै प्रजा बनाउँछन्, कसैले कम । प्रजा बन्छन् सेवाबाट । संग्रहालय (म्यूजियम), प्रदर्शनी आदिबाट धेरै प्रजा बन्छन् । यस समयमा तिमीले पढिरहेका छौ फेरि सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी राज्यमा जानेछौ । यो हो तिमी ब्राह्मणहरूको कुल । बाबाले ब्राह्मण कुललाई गोदमा लिएर उनीहरूलाई पढाउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मैले एक कुल र दुई राज्य बनाउँछु । सूर्यवंशी महाराजा-महारानी, चन्द्रवंशी राजा-रानी । यिनीहरूलाई भनिन्छ डबल शिरताज फेरि पछि जब विकारी राजा हुन्छन्, अनि उनीहरूको पवित्रता (लाइट) को ताज हुँदैन । ती डबल ताज हुनेहरूको मन्दिर बनाएर तिनीहरूको पूजा गर्छन् । पवित्र रहनेको अगाडि शिर झुकाउँछन् । सत्ययुगमा यी कुरा हुँदैनन् । त्यो हो नै पावन दुनियाँ, त्यहाँ पतित हुँदैनन् । त्यसलाई भनिन्छ सुखधाम, निर्विकारी दुनियाँ । यसलाई भनिन्छ विकारी दुनियाँ । एकजना पनि पावन

छैन । संन्यासीहरूले घरबार छोडेर भागछन्, राजा गोपीचन्द्रको पनि उदाहरण छ नि । तिमी जान्दछौ— कुनै पनि मनुष्यले एक अर्कालाई सद्गति दिन सक्दैन । सबैको सद्गतिदाता म नै हुँ । म आएर सबैलाई पावन बनाउँछु । एक त पवित्र बनेर शान्तिधाम जान्छौ र अर्को पवित्र बनेर सुखधाममा जान्छौ । यो हो अपवित्र दुःखधाम । सत्ययुगमा बिमारी आदि केही पनि हुँदैन । तिमी त्यो सुखधामका मालिक थियौ फेरि रावण राज्यमा दुःखधामका मालिक बनेका छौ । बाबा भन्नुहुन्छ— कल्प-कल्प तिमीले मेरो श्रीमत्तमा स्वर्गको स्थापना गर्छौ । नयाँ दुनियाँको राज्य लिन्छौ । फेरि पतित नर्कवासी बन्छौ । देवताहरू नै फेरि विकारी बन्छन् । वाममार्गमा गिर्छन् ।

मीठा-प्यारा बच्चाहरूलाई बाबाले आएर परिचय दिनुभएको छ— म एकै पटक पुरुषोत्तम संगमयुगमा आउँछु । म युग-युगमा त आउँदै आउँदिनँ । कल्पको संगमयुगमा आउँछु, न कि युग युगमा । कल्पको संगममा किन आउँछु ? किनकि नर्कलाई स्वर्ग बनाउँछु । हरेक पाँच हजार वर्ष पछि आउँछु । कति बच्चाहरूले लेख्छन्— बाबा, हामीलाई खुशी हुँदैन, उल्लास हुँदैन । अरे, बाबाले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ, यस्ता बाबालाई याद गर्दा तिमीलाई खुशी हुँदैन ! तिमीले पूरा याद गर्दैनौ तब खुशी रहँदैन । पतिलाई याद गर्दा खुशी हुन्छन्, जसले पतित बनाउँछ तर बाबा जसले डबल शिरताज बनाउनुहुन्छ, उहाँलाई याद गर्दा खुशी हुँदैन ! बाबाका बच्चा बनेका छौ फेरि पनि भन्छौ खुशी हुँदैन ! पूरा ज्ञान बुद्धिमा छैन । याद गर्दैनौ त्यसैले मायाले धोका दिन्छ । प्यारा बच्चाहरूलाई कति राम्ररी सम्झाउनुहुन्छ । कल्प-कल्प सम्झाउनुहुन्छ । आत्माहरू जुन पत्थरबुद्धि बनेका छन् उनीहरूलाई पारसबुद्धि बनाउँछु । ज्ञानका सागर बाबा आएरै ज्ञान दिनुहुन्छ । उहाँ हरेक कुरामा सम्पूर्ण (फुल) हुनुहुन्छ । पवित्रतामा सम्पूर्ण, प्रेममा सम्पूर्ण । ज्ञानका सागर, सुखका सागर, प्रेमका सागर हुनुहुन्छ नि । यसरी बाबाबाट तिमीलाई यो वर्सा मिल्छ । यस्तो बन्नका लागि नै तिमी आउँछौ । अरू ती सतसङ्ग आदि सबै हुन् भक्तिमार्गका । त्यसमा लक्ष्य-उद्देश्य केही पनि छैन । यसलाई त गीता पाठशाला भनिन्छ, वेद पाठशाला होइन । गीता ज्ञानद्वारा नरबाट नारायण बन्छौ । बाबाले नै बनाउनुहुन्छ । मनुष्यले मनुष्यलाई देवता बनाउन सक्दैनन् । बाबाले घरी-घरी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, आफूलाई आत्मा सम्भ । तिमी कहाँ देह हो र ! आत्माले भन्छ— मैले एक देह छोडेर अर्को लिन्छु । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) जसरी शिवबाबाको कुनै आडम्बर छैन, सेवक बनेर बच्चाहरूलाई पढाउनका लागि आउनुभएको छ, त्यसैगरी बाबा समान अधिकार भएर पनि निरहंकारी रहनु छ । पावन बनेर पावन बनाउने सेवा गर्नु छ ।
- २) विनाश कालको समयमा ईश्वरीय चिट्ठा लिनका लागि प्रीत बुद्धि बनेर यादमा रहने वा दैवी गुणहरूको धारण गर्ने रेस गर्नु छ ।

वरदानः— एक बल एक भरोसाका आधारमा मायालाई समर्पण गराउनेवाला शक्तिशाली आत्मा भव

एक बल एक भरोसा अर्थात् सदा शक्तिशाली । जहाँ एक बल एक भरोसा हुन्छ त्यहाँ कसैले हल्लाउन सक्दैन । उनीहरूका अगाडि माया मूर्छित हुन्छ, समर्पित हुन्छ । माया समर्पित भए पछि सदा विजयी भयौ । त्यसैले यही नशा रहोस्, विजय मेरो जन्म सिद्ध अधिकार हो । यो अधिकार कसैले छिन्न सक्दैन । दिलमा यो स्मृति इमर्ज भइरहोस्— हामी कल्प-कल्पका शक्ति र पाण्डव विजयी बनेका थियौ, अहिले पनि बन्छौ र फेरि बन्नेछौ ।

स्लोगनः— नयाँ दुनियाँको स्मृतिद्वारा सर्व गुणहरूको आह्वान गर अनि तीव्र गतिमा अगाडि बढ ।